

μετὰ τέσσαρας υἱοὺς ἐγεννήθη καὶ μοι τὸ σὸν ὄνομα θέσθαι
 παρέσχεν ἀφορμὴν, [οἶδα] ἀγαπητὸν διαφερόντως γε-
 νόμενον. πρόσεστι δὲ καὶ δριμύτης ἰδία τις τῷ πρὸς τὰ
 τηλικαῦτα φιλοστόργω τὸ εὐφραῖνον αὐτῶν καθαρὸν τε
 ὃν ἀτεχνῶς καὶ πάσης ἀμιγῆς ὀργῆς καὶ μέμψεως. αὕτη
 D δὲ καὶ φύσει θαυμαστὴν ἔσχεν εὐκολίαν καὶ πραότητα,
 καὶ τὸ ἀντιφιλοῦν καὶ χαριζόμενον αὐτῆς ἡδονὴν ἅμα καὶ
 κατανόησιν τοῦ φιλανθρώπου παρεῖχεν· οὐ γὰρ μόνον
 βρέφεσιν ἄλλοις ἀλλὰ καὶ σκεύεσιν, οἷς ἐτέρπετο, καὶ παι-
 10 γνίοις ἐκέλευε τὴν τίτθην διδόναι [καὶ προσφέρειν τὸν μα-
 στὸν] καὶ προσεκαλεῖτο καθάπερ πρὸς τράπεζαν ἰδίαν
 ὑπὸ φιλανθρωπίας, μεταδιδούσα τῶν καλῶν ὧν εἶχε καὶ
 τὰ ἥδιστα κοινουμένη τοῖς εὐφραίνουσιν αὐτήν.

3. Ἄλλ' οὐχ ὀρῶ, γύναι, διὰ τί ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
 15 ζώσης μὲν ἔτερπεν ἡμᾶς νυνὶ δ' ἀνιάσει καὶ συνταράξει
 λαμβάνοντας ἐπίνοιαν αὐτῶν. ἀλλὰ καὶ δέδια πάλιν, μὴ
 E συνεκβάλωμεν τῷ λυποῦντι τὴν μνήμην, ὥσπερ ἡ Κλυ-
 μένη λέγουσα (Eur. fr. 785) 'μισῶ δ' ἀγκύλον τόξον
 κρανείας, γυμνάσιά τ' ἰοῖχοιτ' αἰεὶ' φεύγουσα καὶ τρέ-
 20 μουσα τὴν ὑπόμνησιν τοῦ παιδός, ὅτι συμπαροῦσαν
 λύπην εἶχε· πᾶν γὰρ ἡ φύσις φεύγει τὸ δυσχεραίνόμε-
 νον. δεῖ δέ, ὥσπερ αὐτὴ πάντων ἥδιστον ἡμῖν ἄσπασμα
 καὶ θέαμα καὶ ἄκουσμα παρεῖχεν ἑαυτήν, οὕτω καὶ τὴν